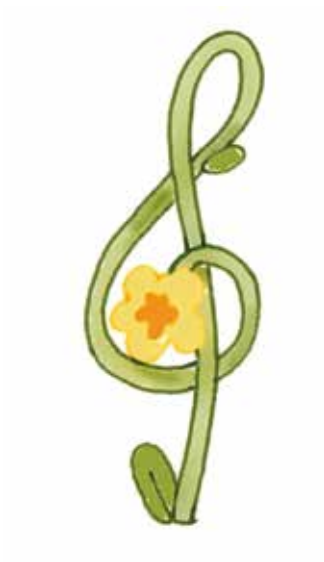

ZDENĚK SVĚRÁK JAROSLAV UHLÍŘ

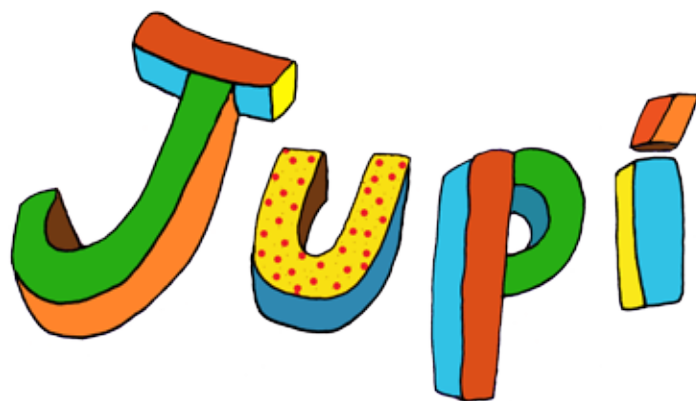

ilustrace
Vlasta Baránková

Jupí

ZDENĚK SVĚRÁK JAROSLAV UHLÍŘ

ilustrace Vlasta Baránková

© Grada Publishing, a. s., 2016
Text © Zdeněk Svěrák, 2016
Music © Jaroslav Uhlíř, 2016
Illustrations © Vlasta Baránková, 2016

ZDENĚK SVĚRÁK JAROSLAV UHLÍŘ

Jupí

ilustrace Vlasta Baránková

Město na řece

Mírně

§ AB EF

Když se měs-tem vi-ne ře-ka,
Když se měs-tem ře-ka vi-ne,

je to dob-ré pro člo - vě-ka, je to pěk-né na po - hled, v lé - tě vo - da, v zi-mě led.
je to měs-to hned-ka ji- né, a - le v do-bě po-vod-ně, lí - dé při-jdou o hod - ně.

Zpí-vám si za-jí-ka - vě, o měs-tě na Vlt - a - vě, o ře-ce, kte-rou kdy-si

pře-kle-nul sám král. To měs-to na Vlt - a - vě, to bu-du no-sit v hla-vě, až do-jdu na kraj

svě-ta, ne-bo ješ-tě dál. Φ dál.

D.S. e poi Coda

dál.

Když se městem vine řeka
je to dobré pro člověka
je to pěkné na pohled
v létě voda, v zimě led

To město na Vltavě
to budu nosit v hlavě
až dojdu na kraj světa
nebo ještě dál

Když se městem řeka vine
je to město hnedka jiné
ale v době povodně
lidé přijdou o hodně

Když se městem vine řeka
rybář na svou rybu čeká
a já čekám na chlapce
na kamenné náplavce

Zpívám si zajímavě
o městě na Vltavě
o řece, kterou kdysi
překlenul sám král

Když se městem řeka vine
vzniká láska, a kdyby ne
připlave nám po vodě
necháme to náhodě

Zpívám si zajímavě...

Děti jdou ze školy domů

AD

D 3 3 3 3 D 3 3 3 3 D 3 3 3 3 G 3 3 Em 3 3

Dě-ti jdou ze ško-ly do-mů a jsou

C 3 Am 3 3 D 3 3 G 3 Em 3 3 C 3 3

ve-se-lé, na o-blo-ze kvů-li to-mu krou-ží an-dě-lé. Dě-ti jdou do-mů ze ško-ly ko-lem

BC EF

D 3 Hm 3 3 Fis7 3 3 D 3 D7 D6 C D G Cmaj7

po-led-ne, na zá-dech ne-sou ú ko-ly a jsou nez-bed-né. An-dě - lé, an-dě-lé, an-dě-
at v ho-di-nu po-led-

D G Cmaj7 D H Em C

lé, chraň-te je na du-ši, na tě - le, zdá se mi, zdá se mi, zdá se
ní le - to - vou hla - di - nu zo - hled - ní, an - dě - lé, an - dě-lé, an - dě-

I. Am D G C 2. Am D G

mi, že jste moc vy - so - ko nad ze - mí. Kaž - dý
lé, chraň - te je na du-ši, na tě - le.

G H Em C G Am D G 3 3

le an-dě - lé, an-dě-lé, an-dě - lé, chraň-te je na du-ši, na tě - le. *riten.*

Děti jdou ze školy domů
a jsou veselé
na obloze kvůli tomu
krouží andělé

Děti jdou domů ze školy
kolem poledne
na zádech nesou úkoly
a jsou nezbedné

Refrén:
Andělé, andělé, andělé
chraňte je na duši, na těle
zdá se mi, zdá se mi, zdá se mi
že jste moc vysoko nad zemí

Každý ať v hodinu polední
letovou hladinu zohlední
andělé, andělé, andělé
chraňte je na duši, na těle

Děti jdou ze školy domů
brašny nabitě
vy si nad alejí stromů
jen tak plachtíte

Děti jdou domů ze školy
a jsou veselé
plňte své svaté úkoly
strážní andělé

Refrén:
Andělé, andělé, andělé...

Mateřinky

A A A A A A A D

Pán: Milé děti z mateřinky, proč vy máte

D D E A A A D D

v šatně skříňky s barevnými obrázky? *Děti:* Aby každý věděl přeci, kam si má dát svoje věci,

E A A Cis D E A Cis D

to jsou ale otázky. Čis-tě ná-ho-dou sta-neš se ja-ho-dou, čis-tě ná-ho-dou

E A Cis D E A Cis D E A

sta-neš se so-vou. Ja-ko poš-tol-ky le-tí-me do škol-ky, dnes-ka jsou vdol-ky s chu-tí ma-li-no-vou.

D Cis Fis H Dis

My jsme dě-ti z ma-te-řin-ky, my už ne-no-sí-me plín-ky,

A E E D E A

my už lec-cos ví-me, po o-bě-dě spí-me.

Milé děti z mateřinky
proč vy máte v šatně skříňky
s barevnými obrázky

Děti:
Aby každý věděl přeci
kam si má dát svoje věci
to jsou ale otázky

Čistě náhodou staneš se jahodou
čistě náhodou staneš se sovou
jako poštolky letíme do školky
k jídlu jsou vdolky s chutí malinovou

My jsme děti z mateřinky
my už nenesíme plínky
my už leccos víme
po obědě spíme

Donesly se ke mně zprávy
že nevíte, jak se zdraví
když se ráno přichází

Dobrý den a dobré ráno
to už máme vychytáno
to jsou ale dotazy

Čistě náhodou staneš se jahodou
čistě náhodou staneš se sovou
jako poštolky letíme do školky
k jídlu jsou vdolky s chutí malinovou

My jsme děti z mateřinky
my už nenesíme plínky
my už leccos víme, po obědě spíme

Ještě by mě zajímalo
proč je tady smíchu málo
proč se tady brečí

Kde jste tohle slyšel, pane
to je tedy neslýchané
to jsou jenom řeči

Čistě náhodou staneš se jahodou
čistě náhodou staneš se sovou
jako poštolky letíme do školky
k jídlu jsou vdolky s chutí malinovou

My jsme děti z mateřinky
my už nenesíme plínky
my už leccos víme, po obědě spíme

Hříbě

AE

G Na-ší lou-kou hří-bě pá - dí, ro-zum ne-má, ješ-tě ne,

BF

G vši-chni maj to mlá-dě rá - di, je to hří-bě ztřeš-tě - né. Když ho za-vo-lá-te jmé-nem,

C G G F G C

C vů-bec na to ne-sly - ší, dě-lá sko-ky nad te-ré - nem, dě-lá sko-ky nej-vyš - ší.

CG

C No-hy dlou-hé, hří-va krát - ká, je mu dob-ře, je mu hej, do o-čí jak do zr-cát - ka

DH

D7 G F G C C G

D7 hří-bě-ti se po-dí-vej. Nech-te hří-bě, ať si pá - dí, ne-kroť-te ho, ob-ča - né,

G F G C

G ať si u - ži - je své mlá - dí, ať je ne - vy-cvá - la - né.

I

C Dm G C

C Ať si u - ži - je své mlá - dí, ať je ne - vy-cvá - la - né.

Naší loukou hříbě pádí
rozum nemá, ještě ne
všichni maj to mládě rádi
je to hříbě ztřeštěné

Když ho zavoláte jménem
vůbec na to neslyší
dělá skoky nad terénem
dělá skoky nejvyšší

Refrén:

Nohy dlouhé, hřívá krátká
je mu dobře, je mu hej
do očí jak do zrcátka
hříběti se podívej

Nechte hříbě, ať si pádí
nekroťte ho, občané
ať si užije své mládí
ať je nevycválané

Na pískovišti

A **BD**

C C C G C C C C C C C

Ne-boj se, Ma-týs-ku, má-ma je na-blíz-ku, mů-žeš si na pís-ku

G G G G G G G G C C⁷

hrát. Ne-boj se, Lu-ci-e, ta-dy si u-ži-je kaž-dý, kdo pí-sek má rád.

C E F

F F F F Em Em Em Em Dm Dm

Ty na-še ú-žas-né tu-ne-ly vy-ús-tí až ně-kde u Ne-ly, když se s tím ho-di-nu

G⁷ G⁷ C Dm Dism C⁷/_E F F F F Em

pach-tí-me, ne-smíš je roz-du-pat, Já-chy-me. Pí-sek je nej-lep-ší sta-vi-vo, ne-va-dí,

Em Em Em Dm Dm G⁷ G⁷ ^{1.}C G C

že hrad je na-kři-vo, kaž-dý den od pát-ku do pát-ku, po-pad-nem kyb-lík a lo-pat-ku.

G ^{2.}C G C C⁷ C G C C

Neboj se, Matýsku
máma je nablízku
můžeš si na písku hrát

Neboj se, Lucie
tady si užije
každý, kdo písek má rád

Refrén:
Ty naše úžasné tunely
vyústí až někde u Nely
když se s tím hodinu pachtíme
nesmíš je rozdupat, Jáchyme

Písek je nejlepší stavivo
nevadí, že hrad je nakřivo
každý den od pátku do pátku
popadnem kyblík a lopatku

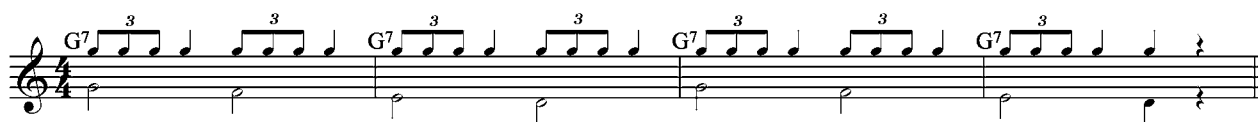
Patriku, Patriku
s delfínem na triku
udělej rybník a hráz

Přidej se, Žaneto
nečekej na léto
teď je ten písečný čas

Refrén:
Ty naše úžasné tunely...

Na houby

Když je den na houby
houbaři zatroubí
halali, halali
všichni se s košíky
a taky s nožíky
do lesa naválí

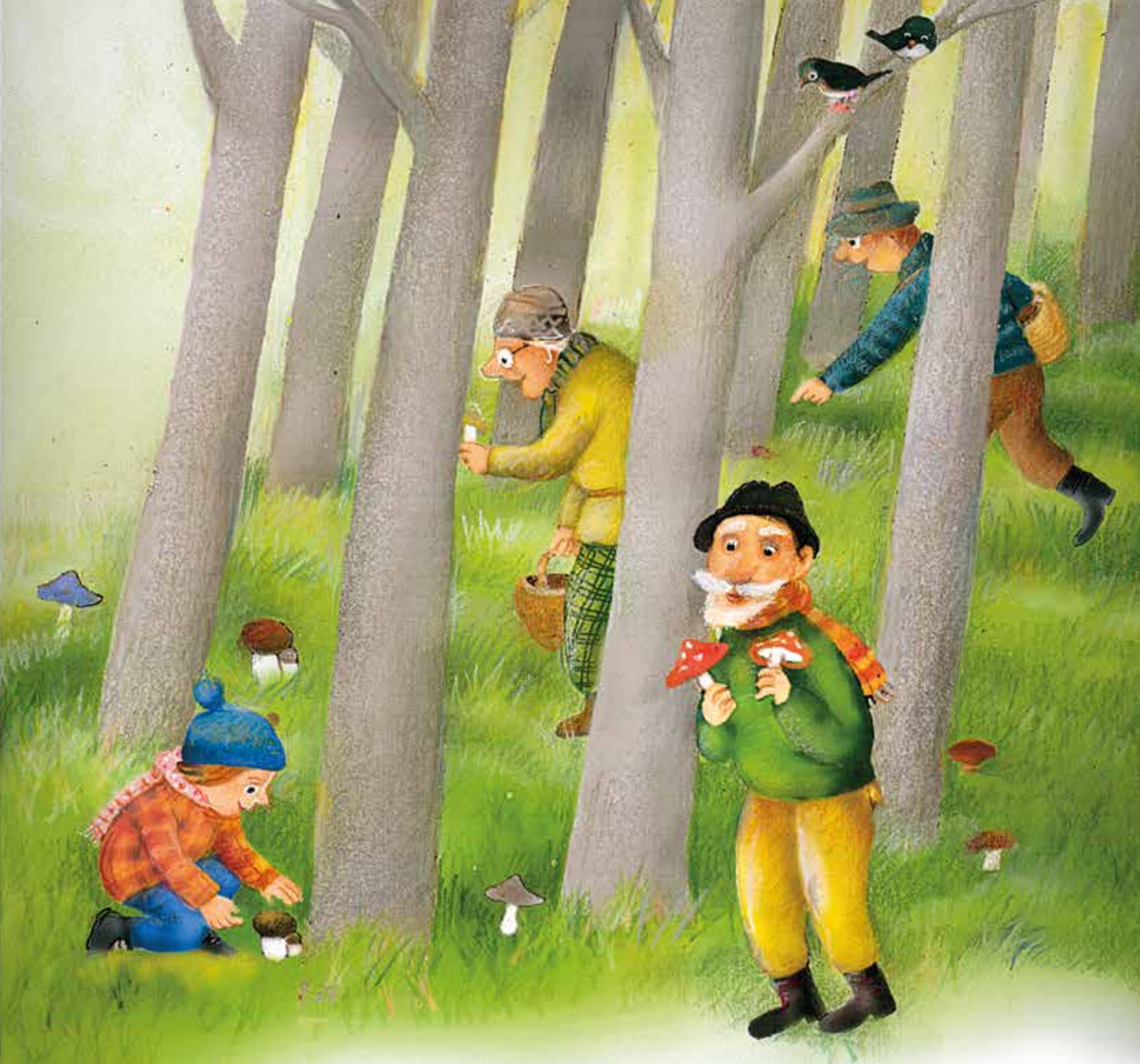
Tady spinká holubinka
má růžovou hlavu
hele, hříbek, a má synka
liška žije v davu
liška žije v davu

Během této krátké písničky
našli jsme tři bedly
i když jsou to jenom plísničky
všechny jsme je snědli
všechny jsme je snědli

(parlando do hudby)

Ovšem kdo mi ničí nervy
jsou slimáci a červi
nohy to nemá, mozek to nemá
jak to, že ten primitiv
je u té houby mnohem dřív

Možná, že červi a slimejší
jsou organizačně silnější
třeba mají pohotovostní oddíly
a dostávají pokyny, aby sebou hodili
a možná si k tomu potají
kusadlami zpívají

Myslíš takhle, že by zpívali:

Tady spinká holubinka
má růžovou hlavu
hele, hříbek, a má synka
liška žije v davu

1. *dítě*: Do lišek já nelezu
2. *dítě*: Já je taky nemusím
Během této krátké písne
našli jsme tři bedly
i když jsou to jenom plísne
všechny jsme je sežrali
všechny jsme je sežrali

Zalévám květiny

Ješ-tě ne-vím, co mám ří-ci, až se zí-tra bu-dou ptát, jest-li sed-nu za stroj ši-cí, ne-bo pů-jdu stu-do-vat.

Ješ-tě ne-vím, co mám ří-ci, po-rad mi s tím, Si-by-lo, a-si bu-du za-hrad-ni-cí, to by se mi lí-bi-lo. Za-lé-

-vám kvě-ti-ny, s ni-mi bu-de svět ji-ný, za-lé-vám kvě-ti-ny, pro měs-ta i dě-di-ny. Kdo chce žít s rů-že-mi, po-mo-

-ci mů-že mi. Za-lé -vám rů-žo -vé ú - ze - mí. Kdo chce žít s rů-že - mi, po-mo-

-ci mů-že mi. Za-lé -vám rů-žo -vé ú - ze - mí.

D.S.

Ještě nevím, co mám říci
až se zítra budou ptát
jestli sednu za stroj šicí
nebo půjdu studovat

Ještě nevím, co mám říci
porad' mi s tím, Siblylo
asi budu zahradnicí
to by se mi líbilo

Zalévám květiny
s nimi bude svět jiný
zalévám květiny
pro města i dědiny
Kdo chce žít s růžemi
pomoci může mi
Zalévám růžové území

Tomu říkám povolání
přátelit se s kytkami
petrklíč mi říká paní
kopretina tyká mi

Bude ze mě zahradnice
růží není nikdy dost
zasadím jich na tisíce
dobrým lidem pro radost

Zalévám květiny...

